

sværeste, på den optimale måde og med den optimale konstruktion af selve havmølleparken.

Med hensyn til skrotningsordningen kan man sige, at det er den del af aftalen, hvor vi er bundet til ikke at gå videre, medmindre vi vil kunne blive enige senere hen med V og K.

Jeg synes, at det, der er rigtig, rigtig godt ved skrotningsordningen, er, at vi går videre med at sanere i de møller, der er placeret på land. Det afhænger selvfølgelig meget af, hvordan regionplanmyndighederne vil reagere, og derfor er jeg glad for, at ministeren senere vil redegøre for, hvad det er, vi har aftalt, for det er fuldstændig afgørende, at vi får ordentlige placeringsmuligheder, at det sker hurtigt, og at regionplanmyndighederne ikke går op i limningen, for der er mange andre ting på bordet i øjeblikket, f.eks. hele diskussionen om kommunal- og amtskommunalreformen.

Med hensyn til biogassen er jeg specielt glad, for jeg synes, jeg har lagt et meget stort arbejde i at få en aftale om biogas. Det har taget 1½ år, men resultatet er faktisk rigtig godt. Dog mener jeg, at der er noget, der ikke er rigtigt med hensyn til aftalen i § 57, stk. 5, tror jeg, det er. Men det må vi se på bagefter. Det handler specielt om de biogasanlæg, der er opført 2000-2004.

Den decentrale kraft-varme var også et af de områder, hvor det tog meget lang tid at få kæmpet sig frem til, at 5 MW og derunder kan forblive på tredjestariffen, og at måden, tredjestariffen beregnes på, ikke ændres.

For os har det været et meget, meget vigtigt spørgsmål, og det har det primært af to årsager: for det første hensynet til varmekuderne, der får varme fra de små anlæg, og for det andet af hensyn til de små anlæg, så de ikke bliver presset ud i en situation, hvor de skal benytte sig af mellemhandlere. For det vil sådan set være det, der vil være det typiske billede, hvis de blev presset ud på markedet.

Men jeg vil da sige, at det også har spillet en rolle, at når man så på regeringens oprindelige udspil til liberalisering af den decentrale kraft-varme, så var regeringens egne oplysninger, at den samfundsøkonomiske gevinst var anslået til 90 mio. kr. Det siger jo først og fremmest noget om, at tredjestariffen ikke er vildt ude af harmoni med markedspriserne.

Der er sådan set ikke den helt store forskel. Men vi har altså accepteret, at de store værker kommer ud på det fri marked, men til gengæld, at de værker, der er på 5 MW og derunder, for-

bliver på tredjestariffen. Og det har været overordentlig vigtigt for os i forhandlingerne.

Med hensyn til forskning og udvikling er vi glade for, at der nu over de næste 4 år kommer 30 mio. kr. ekstra om året, og vi er meget glade for, at det lykkedes at få begrebet demonstrationsanlæg ind. Det har været et problem i mange år, at man ikke kunne anvende PSO-midler til demonstrationsanlæg også. Intentionen er selvfølgelig ikke, at demonstrationsanlæggene skal spise alle pengene, men det er vigtigt, at vi også har den mulighed.

Der er i nogle af høringssvarene nogle, der har peget på, at man jo ikke kan få nye potentielt lovende teknologier ind på markedet ved bare at lave demonstrationsanlæg. Det er jeg fuldstændig enig i, og derfor er der faktisk grund til at vie lidt opmærksomhed til § 57, stk. 4, tror jeg, det er, hvor ministeren får en bemyndigelse til at kunne sætte de samme pristilskud i gang til andre lovende teknologier. Der vil jeg sige, at jeg synes, man bør være mere fleksibel.

Det er helt klart, at hvis vi ikke skal udkonkurreres af andre europæiske lande, som faktisk giver meget store pristilskud til nogle af de potentielt lovende teknologier, så er det vigtigt, at vi også er villige til i en periode at give pristilskud, der er højere end det, der er lagt op til i loven.

Nu snakker vi f.eks. solceller, det kunne også være særlige bioforgasningsanlæg, det kunne være mange forskellige ting. Men jeg synes, det påkalder sig en særlig diskussion også i forbindelse med den langsigtede energiplan, der skal laves, hvordan vi sikrer, at de her potentielt meget betydningsfulde og vigtige energiteknologier ikke kommer til at stå i stampe herhjemme. Det vil med andre ord være virkelig problematisk, hvis vi laver en lovgivning, som fastlåser os frem for at have nogle åbne muligheder for at sige: Ja, her er der noget, vi tror på. Og vi tror på, at der er store muligheder, også store erhvervs-muligheder i Danmark, sådan at vi får fremmet det.

Kl. 13.50

Jeg er også meget tilfreds med og meget glad for, at der som en del af aftalen med ELFOR er afsat 25 mio. kr. om året over de næste 4 år til energisparsindsats, som kan søges af så vel landsdækkende som regionale eller lokale organisationer. Vi skal senere hen på året finde ud af, præcis hvordan modellen skal strikkes sammen. Men jeg mener, at det er meget betydningsfuldt, for det har været en ulykke, at vi med regering-